

۹۷ روز تا بازی های جام ملت های آسیا

رئوس مقابل بزرگ ترین نام پرتغال ایستاد
آخرین نبرد رونالدو

جنگال های بی پایان کریس در فوتبال؛ از منچستر تا تیم ملی

عقب نشینی سرمربی تیم ملی و وعده های تازه برای بازسازی فنی به مردم

اعتراف در وقت اضافه

قلعه نویی: حق دارید ناراحت باشید و انتقاد کنید ● حضور قطبی منتفی شد؛ فدراسیون به دنبال مدیر توسعه خارجی

روز درخشان با ۳ طلای کشتی و تکواندو

حمله به پنجمی

زارع، نخودی و عبدولی، مردان طلایی کشتی آزاد و فرنگی

پایان شیرین در شیاپ چانگ؛ طوفان طلایی ساغر

مدال سوم رضا علیپور به رنگ نقره بود

قصه مصدومیت ها شش روز مانده به بازی با صنعت نفت

ترکیب اصلی تارتار به هم می ریزد؟

کنعانی دو بازی را از دست داد؟
شانس مساوی باکیج و لطیفی فر

نازون با قرارداد میلیون دلاری به دنبال دریافت طلب از استقلال

بنجل های خارجی در خدمت دلال ها!

صندلی مدیرعاملی زیر سایه انتخاب جنجالی

ژاپن و استرالیا با چهره ای مطمئن به استقبال جام ملت ها می روند

جنگ قدرت های قاره کهن در صحرا

نصرتی: واژه «دستاورد» در فوتبال به چه معناست؟
قاسمپور: تیم ملی، شانسی در جام ملت ها ندارد

از تبریز تا تهران؛ پنج هفته ای که صدر جدول را دگرگون می کند

پیاده روی در میدان مین

انصراف رسمی فدراسیون فوتبال از حضور در مقدماتی جام ملت ها

فرصت بزرگ دختران نوجوان از دست رفت

سرمقاله

جواهرهای ایرانی، طلا ضرب می کنند

مجیدسلطانی
خبرنگار

قرار بود کاروان ایران به ناگویا برود. دنیا بر این باور بود که ورزشکاران ایران که از دل ۲۰ جنگ تحمیلی و نوجوانمردانه بیرون آمده اند، این دوره توفیقی نخواهند داشت. کاروان ایران در دوره قبل بازی های آسیایی در هانگژو چین ۱۳ طلا گرفته بود و کارشناسان ورزشی آسیا معتقد بودند ۱۳ طلای دوره قبل تکرار نخواهد شد.

حالا در فاصله یک روز مانده تا پایان رقابت ها، ۱۵ طلا گرفته ایم. هنوز نتواند، والیبال و کشتی را داریم و به جای هفتمی دوره قبل می توانیم تا رده پنجم بالا بیاییم. همه اینها نشان می دهد ایرانی در روزها و شرایط سخت، عملکردی به مراتب بهتر و درخشان تر دارد چون قواعد ایستادگی را خوب آموخته است.

همه مدالیست های ایرانی، پس از کسب نشان از طلا گرفته تا برنز، حرف اول شان این بود که برای دل مردم کار کردند. آنها می دانستند مردم کشورشان چه روزیایی را سپری می کنند و همه فکر و ذهن شان، شادی دل مردم بود. آنها برای دل مردم کشورشان به میدان رفتند و چه دلیلی از این مقدس تر و قوی تر؟

ورزشکاران کشورمان در شرایطی غیرعادی راهی بازی های آسیایی شدند. رقابت آنها با ورزشکاران کشورهای دیگر که اردوهای بلندمدت و پرهزینه را سپری کرده بودند، به شکلی محسوس نابرابر بود، اما ورزشکاران ایرانی این بی عدالتی را هم بی معنا کردند. ورزشکاران غیرتمند ما مانند جواهرات نادرشاه درخشیدند و آسمان ورزش ناگویا و تمام آسیا را مبهوت خود کردند. هر چه از عمر بازی ها می گذشت، مدال های ما بیشتر و مرغوبیت مدال ها هم بهتر می شد. دیروز بچه های نجیب و خوب ما در یک ساعت ۳ طلا ضرب کردند تا تعداد طلاهای ما به عدد ۱۵ برسد. بازی ها هنوز تمام نشده و فرصت برای ادامه درخشش ورزشکاران ما باقی است. امروز اگر هند را در جدول بازی ها بگیریم، به رده پنجم می رویم تا بیشتر و رساتر از همیشه فریاد بزنیم؛ ایرانی حتی در این شرایط سخت مثل سرو ایستاده است.

فوتبال ایران

انصراف رسمی فدراسیون فوتبال از حضور در مقدماتی جام ملت‌ها

فرصت بزرگ دختران نوجوان از دست رفت

مطابق تقویم کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) قرار بود تیم‌های فوتبال زیر ۱۷سال بانوان ۳۰کشور آسیایی از ۱۳ تا ۱۹مهر امسال در مرحله انتخابی جام ملت‌های نوجوانان بانوان آسیا با هم رقابت کنند تا در نهایت، تیم‌های حاضر در جام ملت‌های زیر ۱۷سال آسیا ۲۰۲۷ مشخص شوند. در شرایطی که خبرهایی پیرامون احتمال انصراف فدراسیون فوتبال از اعزام تیم ایران به دور انتخابی جام ملت‌های نوجوانان بانوان آسیا به‌دلیل مشکلات مالی شنیده می‌شد، سایت AFC در آستانه شروع این مسابقات گزارش داد که تیم زیر ۱۷سال بانوان کشورمان از حضور در مرحله انتخابی انصراف داده است!

سایت کنفدراسیون فوتبال آسیا در تشریح بازی‌های گروه C نوشت: «چین تایپه که در پی دومین حضور پیاپی خود در مرحله نهایی مسابقات است، نهمین دوره رقابت‌های مقدماتی جام ملتهای آسیا آغاز می‌کند؛ تیمی که پس از چین تایپه، لائوس و کامبوج رقابت می‌کردند. نخستین حضورش در سال ۲۰۱۵، دوباره به این مرحله بازگشته است. سومین تیم حاضر در این گروه- با توجه به انصراف ایران- لائوس است که برای سومین بار در مرحله مقدماتی شرکت می‌کند.» دختران نوجوان کشورمان در مرحله انتخابی جام ملت‌های آسیا باید مقابل تیم‌های چین تایپه، لائوس و کامبوج رقابت می‌کردند. به‌نظر می‌رسد این اتفاق رخ نمی‌دهد و شاگردان مهتاز امیرشفاق به لائوس سفر نمی‌کنند. این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که تمرینات تیم فوتبال نوجوانان بانوان ایران طی روزهای گذشته دنبال می‌شد.

خبری از حضور قطبی نیست

فدراسیون به‌دنبال مدیر توسعه خارجی!

در شرایطی که حضور افشین قطبی در فوتبال ایران منتهی شده، مسئولان فدراسیون فوتبال در حال بررسی گزینه‌های دیگری هستند تا از ظرفیت یک چهره خارجی در مسیر توسعه فنی و پیشرفت فوتبال کشور استفاده کنند. رویکرد فدراسیون در این موضوع صرفاً انتخاب یک مربی برای هدایت یک تیم نیست، بلکه هدف اصلی استفاده از دانش و تجربه یک گزینه خارجی در حوزه توسعه فنی، آموزش و ایجاد ساختار مناسب برای پیشرفت فوتبال عنوان شده است. این موضوع در حالی دنبال می‌شود که فدراسیون فوتبال در سال‌های اخیر بارها بر ضرورت توجه بیشتر به توسعه فوتبال، ارتقای دانش فنی، پرورش استعدادها و ایجاد ارتباط میان رده‌های پایه و فوتبال حرفه‌ای تأکید کرده است. بر همین اساس، انتخاب یک مسئول یا مدیر فنی خارجی می‌تواند در صورت نهایی شدن، بخشی از برنامه فدراسیون برای تقویت این حوزه باشد.

قدوس مصدوم نیست!

فدراسیون فوتبال ایران در زمان اعلام ۲۶بازیکن دعوت شده به لیست تیم ملی در فیفادی، اعلام کرد سامان قدوس یکی از نفراتی است که به‌خاطر آسیب‌دیدگی شرایط حضور در دو مسابقه تدارکاتی شاگردان امیرقلعه‌نویی مقابل ازبکستان و سوریه را ندارد، اما او در تمرینات باشگاهی شرکت می‌کند.

سامان قدوس که در جام جهانی ۲۰۲۶ حضور ثابت در سه مسابقه تیم ملی ایران مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر داشت، به شروع فصل جدید لیگ ادنوک امارات هم به میدان رفت، اما ظاهراً ترجیح داده در اردوی ملی شرکت نکند و خبری از مصدومیت او نیست. باشگاه کلبا تصاویر دو مقطع مختلف تمریناتش طی یک هفته اخیر را منتشر کرده که در هر دو جلسه، سامان قدوس بدون مشکل و با فشار زیاد و عرق کردن، مشغول به تمرین بوده و آماده ادامه بازی‌ها می‌شود.

مورد عجیب تیم ملی جوانان

حدادی قرارداد نداشت؟

تیم جوانان ایران با عبور از مرحله مقدماتی و قرار گرفتن در جمع تیم‌های صعودکننده، جواز حضور در جام ملت‌های جوانان آسیا را به‌دست آورد؛ اما در شرایطی که کمتر از ۶ماه تا آغاز این رقابت‌ها در چین باقی مانده، وضعیت قراردادی قاسم حدادی‌فر و اعضای کادرفنی تیم همچنان مشخص نیست. شنیده می‌شود حدادی‌فر و دستیارانش از زمان آغاز فعالیت در تیم جوانان تاکنون هیچ قرارداد رسمی‌ای با فدراسیون فلسطین، امضا نکرده‌اند و حتی بدون قرارداد در مسابقات مقدماتی جام ملت‌های آسیا حضور یافته‌اند. این در حالی است که کادرفنی در ماه‌های گذشته اردوهای مختلفی را برای آماده‌سازی تیم برگزار کرد و در نهایت نیز توانست مأموریت صعود به مرحله نهایی را به سرانجام برساند. جوانان ایران در مرحله مقدماتی با تیم‌های فلسطین، کره شمالی و ویتنام همگروه بودند و در پایان رقابت‌ها موفق شدند سهمیه حضور در جام ملت‌های آسیا را کسب کنند؛ اتفاقی که حالا این تیم را در مسیر بازیکنان از مهم‌ترین مهم‌ترین رقابت قاره‌ای رده جوانان قرار داده است.

عقب‌نشینی سرمربی تیم ملی و وعده‌ای تازه برای بازسازی

اعتراف در وقت اضافه

گزارش یک

سینا حسینی

خبرنگار

امیرقلعه‌نویی حالا دیگر نمی‌تواند صدای انتقادها را نشنود. سرمربی تیم ملی فوتبال ایران پس از نتایج اخیر و در فاصله چند ماه تا جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ عربستان، در گفت‌وگو با رسانه فدراسیون فوتبال از موضوعی سخن گفته که بیش از هر چیز نشانه تغییر ادبیات او در مواجهه با شرایط موجود است؛ پذیرش انتقاد، قبول مسئولیت و وعده بازسازی تیم ملی. قلعه‌نویی گفته است: «حق دارید ناراحت باشید و انتقاد کنید. تیم ملی برای شماس‌ت و ما خودمان را در برابر مردم مسئول می‌دانیم.» او همچنین تأکید کرده که از نتایج اخیر خوشحال نیست و قرار نیست شکست‌های امروز پایان راه باشند، بلکه باید نقطه شروع یک بازسازی جدی باشند.

این سخنان در نگاه نخست می‌تواند نشانه مثبتی باشد. پذیرش مسئولیت از سوی سرمربی تیم ملی، به‌مراتب بهتر از فرار از پاسخگویی یا تلاش برای توجیه شکست‌هاست. مسأله اصلی اما زمان بیان این جملات است. آیا قلعه‌نویی هنوز زمان کافی برای اجرای این بازسازی را در اختیار دارد؟

تیم ملی در مقطعی قرار گرفته که دیگر نمی‌توان همه چیز را از نو امتحان کرد. جام ملت‌های آسیا نزدیک است و تیمی که قرار است در عربستان برای رسیدن به بالاترین مراحل رقابت کند، باید در این مقطع نشانه‌های روشنی از هویت فنی، ساختار تاکتیکی و ترکیب اصلی خود داشته باشد. اگر قرار باشد بازسازی تازه از همین امروز آغاز شود، طبیعتاً بخشی از زمان آماده‌سازی تیم ملی از دست رفته است.

مشکل فقط نتایج نیست. اگر تیمی شکست بخورد اما فوتبال قابل دفاعی ارائه کند، می‌تواند همچنان اعتماد هواداران را حفظ کند. مسأله تیم ملی در ماه‌های اخیر، فاصله میان نتیجه و کیفیت بازی است؛ فاصله‌ای که باعث شده انتقادها از یک شکست یا یک مسابقه فراتر برود و به شیوه بازی، انتخاب بازیکنان و تصمیم‌های فنی

سرمربی برسد.

قلعه‌نویی خودش بهتر از هر کسی به توانایی بازیکنانش آگاه است. اوست که فهرست تیم ملی را انتخاب می‌کند و مسئولیت ترکیب، سیستم و برنامه مسابقه را برعهده دارد. بنابراین هر تغییری که در فهرست بازیکنان یا تصمیم‌های فنی ایجاد می‌شود، باید در چهارچوب یک برنامه مشخص برای آینده تیم ملی ارزیابی شود.

اگر سرمربی تیم ملی حالا به این نتیجه رسیده که برخی انتخاب‌های گذشته نیازمند اصلاح بوده‌اند، این پذیرش می‌تواند آغاز یک تغییر واقعی باشد. اما اگر این تغییرات صرفاً واکنشی به فشار افکار عمومی باشند، مسأله پیچیده‌تر می‌شود. فوتبال ملی با تغییرات لحظه‌ای و تصمیم‌های واکنشی به ثبات نمی‌رسد.

یکی از مهم‌ترین چالش‌های قلعه‌نویی همین است؛ او باید در زمان کوتاه باقی‌مانده میان اصلاح و ثبات تعادل ایجاد کند. تغییر همه چیز ممکن نیست و ادامه دادن مسیر گذشته نیز بدون پاسخ به انتقادهای موجود، دشوار خواهد بود. سرمربی تیم ملی باید مشخص کند کدام بخش از برنامه قبلی همچنان قابل انگاست و کدام قسمت نیازمند تغییر است.

مسأله دیگر انتخاب بازیکنان است. تیم ملی به ترکیبی نیاز دارد که بتواند میان تجربه و جوانی تعادل ایجاد کند. بازیکنان باتجربه می‌توانند در مسابقات بزرگ نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشند، اما فوتبال امروز به انرژی، سرعت و بازیکنانی نیاز دارد که بتوانند ریتم مسابقه را تغییر دهند. انتخاب نفرات مناسب، یکی از نخستین آزمون‌های جدی قلعه‌نویی در مسیر بازسازی خواهد بود.

از سوی دیگر، جامعه فوتبال دیگر تنها به وعده توجه نمی‌کند. هواداران سال‌هاست که درباره تیم ملی صبر کرده‌اند و اکنون انتظار دارند تغییرات را در زمین ببینند. اگر قرار است سبک بازی تیم ملی تغییر یابد، نشانه‌های آن باید در مسابقات بعدی دیده شود. اگر قرار است بازیکنان جدید وارد ساختار تیم شوند، باید فرصت واقعی برای اثبات خود داشته باشند و اگر قرار است اشتباهات گذشته اصلاح شوند، نباید همان تصمیم‌ها دوباره تکرار شو ند.

تیم ملی به ترکیبی نیاز دارد که بتواند جوانی تعادل ایجاد کند. بازیکنان باتجربه می‌توانند در مسابقات بزرگ نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشند، اما فوتبال امروز به انرژی، سرعت و بازیکنانی نیاز دارد که بتواند ریتم مسابقه را تغییر دهند

برش

یک آمار عجیب در کارنامه سرمربی تیم ملی

قلعه‌نویی، رکورددار شد؛ ۱۵ بازی و فقط ۴ برد!

امیرقلعه‌نویی در ادامه دوره مربیگری خود روی نیمکت تیم ملی ایران، به آماری کم‌سابقه دست پیدا کرده است: آماری که از نظر تعداد پیروزی در یک بازه ۱۵مسابقه‌ای، در تاریخ تیم ملی ثبت نشده بود.

تیم ملی ایران پس از شکست در دیدارهای دوستانه برابر ازبکستان و روسیه، تعداد بازی‌های متوالی بدون پیروزی خود را به پنج مسابقه رساند. با احتساب نتایج پیش از این دیدارها، ایران در ۱۵بازی اخیر تنها ۴بار موفق به کسب پیروزی شده است؛ آماری که در مقایسه با دوره‌های پیشین مربیان تیم ملی، یک رکورد منفی محسوب می‌شود.

چهار پیروزی ایران در این بازه برابر مالی، گامبیا، کاستاریکا و تانزانیا به‌دست آمده است. در مقابل، تیم ملی در چند مسابقه مهم اخیر از جمله دیدارهای جام کافا برابر ازبکستان و تاجیکستان و همچنین مسابقات تورنمنت امارات، در وقت قانونی به پیروزی نرسید. ۳تساوی متوالی پیش از دیدارهای دوستانه اخیر نیز بخشی از این روند را تشکیل می‌دهد.

پیش از قلعه‌نویی، حشمت مهاجرانی صاحب یکی از ضعیف‌ترین آمارهای ثبت‌شده در این زمینه بود. مهاجرانی در مقطعی ۸مسابقه متوالی بدون پیروزی را پشت سر گذاشت، اما در مجموع ۱۵بازی، ۵برد در کارنامه داشت؛ یعنی یک پیروزی بیشتر از آماری که اکنون برای قلعه‌نویی ثبت شده است.

قلعه‌نویی در شرایطی که تیم ملی در آستانه جام جهانی قرار دارد، با یک آمار تاریخی مواجه شده است: تنها ۴پیروزی در ۱۵مسابقه اخیر؛ آماری که از نظر تعداد برد، پایین‌ترین میزان ثبت‌شده برای یک سرمربی تیم ملی در چنین بازه‌ای است.

قلعه‌نویی گفته است روزهای تلخ فوتبال را دیده و می‌داند چگونه باید از آنها عبور کرد. اکنون دقیقاً همین ادعا در برابر یک آزمون جدی قرار گرفته است. او نمی‌تواند برای همیشه به گذشته، تجربه و موفقیت‌های قبلی تکیه کند. تیم ملی امروز به تصمیم‌هایی نیاز دارد که پاسخگوی شرایط امروز باشند.

چالش بزرگ دیگر، فشار زمانی است. اردوی تیم ملی و مسابقات تدارکاتی محدود هستند و هر فرصت باید برای رسیدن به ترکیب نهایی و شناخت بهتر تیم مورد استفاده قرار گیرد. در چنین شرایطی، آزمون و خطای بی‌پایان می‌تواند هزینه زیادی داشته باشد. قلعه‌نویی باید خیلی زود به نقطه‌ای برسد که بداند تیم اصلی‌اش چیست، چگونه می‌خواهد بازی کند و در برابر

سبک‌های مختلف فوتبال آسیا چه راهکاری دارد. از این منظر، شکست‌های اخیر می‌توانند دو سرانجام متفاوت داشته باشند. اگر این نتایج باعث شوند کادرفنی اشتباهات خود را دقیق‌تر بررسی کند و تصمیم‌های اصلاحی مشخصی بگیرد، می‌توانند تبدیل به فرصتی برای تغییر شوند. اگر تنها به یک اعتراف رسانه‌ای و چند تغییر در فهرست بازیکنان محدود شوند، مشکل اصلی همچنان باقی خواهد ماند.

قلعه‌نویی اکنون وعده بازسازی داده است؛ وعده‌ای که باید در زمین فوتبال سنجیده شود، نه در مصاحبه. جامعه فوتبال شاید یک شکست را بپذیرد، اما چیزی که دشوارتر پذیرفته می‌شود، تکرار اشتباهات و اصرار بر مسیری است که نشانه‌های موفقیت آن دیده نمی‌شود.

جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ برای قلعه‌نویی فقط یک تورنمنت دیگر نیست؛ آزمونی برای تمام تصمیم‌هایی است که در این دوره گرفته شده است. او حالا باید ثابت کند که اعتراف اخیر آغاز یک تغییر واقعی بوده، نه واکنشی دیرنگام به فشار انتقادها. زمان برای بازسازی وجود دارد، اما زیاد نیست. قلعه‌نویی از مردم فرصت خواسته است؛ اکنون این فرصت باید در زمین فوتبال معنا پیدا کند. هر اردوی بعدی، هر انتخاب بازیکن و هر مسابقه تدارکاتی می‌تواند بخشی از پاسخ او باشد. در نهایت، سرنوشت این پروژه را نه وعده «بازسازی»، بلکه کیفیت تیمی تعیین خواهد کرد که در نخستین مسابقه جام ملت‌ها وارد زمین می‌شود.

پایان فیفادی برای تیم ملی با ۲ باخت

گینه بیسائو هم پرید!

فیفادی سپتامبر برای قلعه‌نویی و شاگردانش خیلی زود تمام شد؛ اردویی که با امید به استفاده حداکثری از فرصت موجود آغاز شد، اما پس از ۲شکست مقابل ازبکستان و روسیه و منتهی شدن بازی سوم، بدون برگزاری مسابقه‌ای دیگر به پایان رسید

قرار گرفت و گینه بیسائو به‌عنوان گزینه اصلی مطرح شد. حتی صحبت از برگزاری این مسابقه در یکی از کشورهای قطریا ترکیه به میان آمد تا تیم ملی بتواند سومین بازی خود را در این فیفادی برگزار کند. بازی با گینه بیسائو نیز به سرانجام نرسید. گفته می‌شود این تیم که در دو مسابقه اخیر خود برابر تانزانیا و نیجریه به پیروزی رسیده بود، آمادگی خود را برای سفر به تهران اعلام کرده بود، اما مشکلات مربوط به پرواز و مسائل لجستیکی مانع از نهایی شدن این مسابقه شد.

به این ترتیب، برنامه تیم ملی در فیفادی سپتامبر بدون برگزاری بازی سوم به پایان رسید؛ موضوعی که بار دیگر مسأله برنامه‌ریزی برای دیدارهای تدارکاتی تیم ملی را در کانون توجه قرار می‌دهد. هر مسابقه به این فرصتی برای محک زدن ترکیب، ارزیابی بازیکنان و برطرف کردن نقاط ضعف باشد و از دست رفتن امکان انجام یک دیدار دیگر، آن هم در اردویی که زمان مناسبی برای آماده‌سازی در اختیار کادرفنی فیفادی سپتامبر برای قلعه‌نویی و شاگردانش خیلی زود تمام شد؛ اردویی که با امید به استفاده حداکثری از فرصت موجود آغاز شد، اما پس از ۲شکست مقابل ازبکستان و روسیه و منتهی شدن بازی سوم، بدون برگزاری مسابقه‌ای دیگر به پایان رسید.

سوهه

فیفادی سپتامبر برای تیم ملی ایران با دو شکست و بدون بازی سوم به پایان رسید.

تیم ملی فوتبال ایران در حالی اردوی خود در فیفادی سپتامبر آغاز کرد که فرصت مناسبی برای برگزاری چند دیدار تدارکاتی در اختیار کادرفنی قرار داشت، اما این اردو تنها با دو مسابقه و ثبت دو شکست به پایان رسید. شاگردان امیرقلعه‌نویی ابتدا برابر ازبکستان قرار گرفتند و سپس در دیداری تدارکاتی به‌مصاف روسیه رفتند؛ دو مسابقه‌ای که حاصل آن برای تیم ملی ایران چینی جز شکست نبود.

مسأله اصلی تنها نتایج رقم‌خورده در این دو دیدار نیست. با توجه به طولانی‌تر بودن زمان در اختیار کادرفنی در این فیفادی، انتظار می‌رفت برنامه‌ریزی دقیق‌تری برای استفاده از این فرصت صورت بگیرد و تیم ملی حداقل یک مسابقه دیگر نیز برگزار کند.

فدراسیون فوتبال تنها برای دیدار برابر ازبکستان و روسیه به توافق رسید و تلاش‌ها برای اضافه کردن یک بازی دیگر نیز به سرانجام نرسید.

پس از دیدار برابر روسیه، برگزاری یک مسابقه تدارکاتی مقابل حریفی از قاره آفریقا در دستور کار

روایتی تازه از یکی دیگر از جدایی‌های عجیب مرد پرتغالی

کی‌روش از غنا هم اخراج شد

از چالش‌های جدی میان کی‌روش و

مسئولان فوتبال غنا تبدیل شده بود. موضوع دیگر، زمان حضور سرمربی پرتغالی در غنا بود. کی‌روش ترجیح می‌داد، حدود ۱۰روز پیش از آغاز اردو در این کشور حاضر شود تا فرصت کافی برای برنامه‌ریزی و آماده‌سازی داشته باشد. اما در نهایت تنها ۲روز پیش از آغاز اردو به غنا رسید. گزارش‌ها دلیل این تأخیرارمشکلات مربوط به تهیه بلیت سفر عنوان کرده‌اند.

محل تمرین و اقامت تیم نیز از دیگر موارد مورد اختلاف بود. کی‌روش ظاهراً خواهان استفاده از محل تمرینی مستقر بود، اما تمرینات در همان ورزشگاهی برگزار شد که مسابقات رسمی در آن انجام می‌شد. در بخش دیگری از گزارش‌ها نیز آمده است که سرمربی پرتغالی هتل کمپینسکی گلد کوست را ترجیح می‌داد، اما تیم در AfricanRegent Hotel مستقر شد.

این اتفاق، تازه‌ترین فصل از کارنامه عجیب و غریب کارلوس کی‌روش در فوتبال جهان است؛ مربی‌ای

جنجال روز

جدایی کارلوس کی‌روش از تیم ملی غنا، برخلاف آنچه در ابتدا تصور می‌شد، تنها به نتایج ضعیف این تیم در مسابقات اخیر محدود نبوده است. گزارش رسانه‌های غنایی از مجموعه‌ای از اختلافات میان سرمربی پرتغالی و فدراسیون فوتبال این کشور حکایت دارد: اختلافاتی که از نحوه انتخاب بازیکنان و زمان حضور کی‌روش در غنا تا محل تمرین، هتل محل اقامت و حتی انتساب اعضای کادرفنی و پزشکی را در برمی‌گرفت.

یکی از مهم‌ترین موارد مطرح‌شده، اعتراض کی‌روش به حضور بازیکنانی در اردوی تیم ملی بود که گفته می‌شود او پیش از حضور آنها در اردو دعوت‌شان اطلاعی نداشته است. کنترل فهرست بازیکنان از مهم‌ترین اختیارات هر سرمربی محسوب می‌شود و همین مسأله ظاهراً به یکی

فوتبال جهان

زوبیمندی در ادادار رئال

نام مارتین زوبیمندی بار دیگر به‌عنوان یکی از گزینه‌های رئال مادرید برای تقویت خط میانی مطرح شده است. طبق ادعای میکل سرانو، یکی از سناریوهای احتمالی برای انتقال این هافبک اسپانیایی در پنجره زمستانی، قرارداد قرضی همراه با بند خرید اختیاری است. رئال مادرید همچنان به دنبال تقویت پست هافبک دفاعی است و این فرمول می‌تواند به باشگاه اجازه دهد عملکرد زوبیمندی را پیش از تصمیم نهایی درباره خرید دائمی ارزیابی کند. با این حال، هنوز توافق میان طرفین وجود ندارد و موضع آرسنال نیز روشن نیست. برخی گزارش‌ها از تمایل نداشتن باشگاه انگلیسی به فروش بازیکن در ژانویه حکایت دارند. بنابراین، احتمال انتقال زوبیمندی به مادرید فعلاً در حد یک گزینه نقل‌وانتقالاتی مطرح است و شرایط بازیکن و آرسنال در ماه‌های آینده نقش تعیین‌کننده‌ای در سرنوشت این شایعه خواهد داشت.

گروس، مرد ماه لیگ برتر

باسکال گروس، هافبک ۳۵ ساله برایتون، به‌عنوان بهترین بازیکن ماه سپتامبر لیگ برتر انگلیس انتخاب شد. گروس در سه مسابقه این ماه برای تیمش دو گل به ثمر رساند و سه پاس گل داد تا مستقیماً روی پنج گل تأثیر داشته باشد. مهم‌ترین نمایش او در دو پیروزی ۵ بر صفر برایتون مقابل کاونتری رقم خورد؛ جایی که یک گل از روی نقطه پنالتی زد و دو پاس گل ثبت کرد. این نخستین بار است که گروس در دوران حرفه‌ای خود جایزه بهترین بازیکن ماه لیگ برتر را به دست می‌آورد. او همچنین با ۳۵ سال و سه ماه سن، در جمع مسن‌ترین بازیکنانی قرار گرفت که موفق به کسب این جایزه شده‌اند. گروس که سال‌ها یکی از مهره‌های باتجربه لیگ برتر بوده، در سپتامبر با نقش آفرینی مستقیم در پنج گل، شروعی چشمگیر در فصل جدید داشت.

رسوایی مالی در اردوی فرانسه

پرونده‌ای جنجالی پیرامون محمد سنه‌داجی، رئیس سابق بخش امنیت تیم ملی فرانسه، فوتبال این کشور را تحت تأثیر قرار داده است. به گزارش رسانه‌های فرانسوی، سنه‌داجی با اتهام‌هایی از جمله دریافت غیرقانونی اموال عمومی، رشوه، کلاهبرداری، اعمال نفوذ و پولشویی مرتبط با فرار مالیاتی روبه‌رو شده است. دادگاه با رعایت اصل برائت، برای او وثیقه ۸۰ هزار یوروبویی تعیین کرده و سنه‌داجی را بازداشتان، مربیان و مدیران فعلی و سابق فوتبال و فعالیت در حوزه ورزش را ممنوع کرده است. تحقیقات همچنین درباره پرداخت‌های بازیکنان تیم ملی به سنه‌داجی ادامه دارد. کیلیان امپابه در مجموع ۱۸۰ هزار و ۳۰۰ یورو در اختیار او قرار داده بود؛ با این حال، امپابه متهم پرونده نیست. سنه‌داجی بیش از دو دهه در کنار تیم ملی فرانسه فعالیت داشت و حتی در سال ۲۰۲۶ با درخواست امپابه در عکس رسمی تیم حضور پیدا کرد.

سیتی رسماً اعتراض کرد

منچستر سیتی اعتراض رسمی خود به رأی کمیسیون مستقل لیگ برتر در پرونده مالی این باشگاه را ثبت کرد. سیتی در بیانیه‌ای اعلام کرد رأی صادرشده از نظر مادی، حقوقی و ماهوی دارای خطاهای جدی است و باشگاه خود را در برابر اتهامات مطرح شده بی‌گناه می‌داند. این درخواست تجدیدنظر در حالی ثبت شده که سیتی تا دوم اکتبر برای اعتراض فرصت داشت. پرونده به اتهامات متعدد مربوط به رعایت قوانین مالی لیگ برتر مربوط می‌شود و باشگاه طی سال‌های گذشته تمامی اتهامات را رد کرده است. پس از ثبت اعتراض، یک هیأت تجدیدنظر مستقل تشکیل خواهد شد تا رأی کمیسیون را بررسی کند و امکان تأیید، رد یا اصلاح آن وجود دارد. در همین حال، کمیسیون مربوطه در روندی جداگانه درباره مجازات احتمالی باشگاه تصمیم خواهد گرفت. سیتی اعلام کرده تا پایان روند حقوقی، درباره جزئیات پرونده اظهارنظر محدودی خواهد داشت.

خشم فن دایک از هلند

ویرجیل فن دایک، کاپیتان تیم ملی هلند، از عملکرد تیمش در نیمه نخست دیدار مقابل یونان به شدت انتقاد کرد. هلند در شرایطی توانست در نیمه دوم شکست ۲ بر صفر را جبران کند که به گفته فن دایک، تیم در ۴۵ دقیقه نخست تقریباً در تمامی جنبه‌ها مشکل داشت. بازیکنان هلند در نبردهای تن‌به‌تن موفق نبودند، توپ‌های دوم از دست دادند و در زمان بازیسازی از مرکز زمین نیز بارها توپ را لو دادند. فن دایک تأکید کرد تغییرات سرمربی در بین دو نیمه شرایط را بهتر کرد، اما اجرای برنامه در زمین وظیفه بازیکنان بود. او گفت هلند در نیمه دوم اجازه خلق موقعیت چندانی به حریف نداد و حداقل شایسته یک امتیاز بود، اما چنین شروع‌هایی نباید تکرار شود. دنزل دومفریس نیز از واکنش تیم تمجید کرد و گفت بازیکنان در رختکن از عملکرد نیمه اول به‌شدت عصبانی بودند.

ژسوس مقابل بزرگ‌ترین نام پرتغال ایستاد

آخرین نبرد رونالدو؟

گزارش یک

فرخ حسایی

خبرنگار

کریستیانو رونالدو اردوی تیم ملی پرتغال را ترک کرد، اتفاقی جنجالی که می‌توانست یک بحران بزرگ برای قهرمان اروپا ایجاد کند، اما چند ساعت بعد، زمین فوتبال روایت دیگری نوشت. پرتغال در کینهاگن با نتیجه ۴ بر ۲ دانمارک را شکست داد و نشان داد که حتی در غیاب بزرگ‌ترین ستاره تاریخش نیز می‌تواند مسیر خود را ادامه دهد. با این حال، پشت این پیروزی پرگل، اختلافی جدی‌تر از یک نیمکت‌نشینی ساده در جریان است؛ اختلافی درباره جایگاه رونالدو و آینده تیم ملی پرتغال.

دیگر انتخاب اول نیستی

رونالدو پس از پیروزی پرتغال برابر نروژ، بدون اینکه حتی یک دقیقه به میدان برود، در کانون توجه قرار گرفت. این اتفاق برای بازیکنی که ۲۲۴ بازی ملی و ۱۴۶ گل در کارنامه دارد، عادی نبود. ژوژ ژسوس نیز پیش از دیدار با دانمارک تأیید کرد که رونالدو بار دیگر از ابتدا روی نیمکت خواهد نشست.

سرمربی پرتغال البته تلاش کرد ماجرا را فنی نگه دارد. او گفت با رونالدو درباره میزان بازی کردنش در مسابقاتی که فاصله کمی با یکدیگر دارند صحبت کرده و حتی قرار بوده این مهاجم در نیمه دوم دیدار با نروژ وارد زمین شود، اما روند بازی چنین نیازی را ایجاد نکرد. اما رونالدو ظاهراً این تصمیم را به سادگی نپذیرفت. او پس از جلسه با پدرو پورتوسا، رئیس فدراسیون فوتبال پرتغال، تصمیم گرفت اردوی تیم را ترک کند و در پیامی اعلام کرد که «در زمان مناسب، دلایل این تصمیم را برای مردم پرتغال توضیح خواهد داد. همین جمله کافی بود تا ماجرا از یک اختلاف فنی به یک بحران عمومی تبدیل شود.

ژسوس خط قرمز را کشید

اهمیت ماجرا زمانی بیشتری می‌شود که بدانیم ژسوس و رونالدو رابطه‌ای تازه و البته نزدیک دارند. این دو فصل گذشته در النصر با یکدیگر کار کردند و سرمربی پرتغال به‌خوبی ویژگی‌های این مهاجم را می‌شناسد.

با این حال، ژسوس از همان نخستین روزهای حضورش در تیم ملی یک پیام روشن فرستاد: رونالدو نماد پرتغال است، اما حق حضور

غیبت کیمیش معادلات کلوپ را به هم زد

انقلاب در میانه میدان آلمان

سوژه

یک بحث قدیمی در فوتبال آلمان بالاخره به پایان رسید. یورگن کلوپ از همان ابتدا مشخص کرد که یوشوا کیمیش را در پست هافبک می‌خواهد، نه مدافع راست. اما حالا که تکلیف پست کیمیش روشن شده، یک پرسش تازه و حتی مهم‌تر شکل گرفته است: آیا او همچنان انتخاب اول کلوپ برای خط میانی تیم ملی آلمان خواهد بود؟

این سؤال پس از نخستین بازی‌های کلوپ روی نیمکت مناشافت جدی‌تر شده است؛ به‌خصوص بعد از پیروزی ۲ بر صفر مقابل صربستان، مسابقه‌ای که کیمیش در آن حضور نداشت اما خط میانی آلمان یکی از بهترین نمایش‌های خود را ارائه کرد.

تولد یک ترکیب تازه

کیمیش در دومسابقه نخست برابر هلند و یونان در مرکز زمین به میدان رفت، اما عملکرد کلی

تضمین‌شده در ترکیب اصلی ندارد.

این شاید مهم‌ترین تغییر نسبت به سال‌های گذشته باشد. پرتغال طی سال‌های طولانی تیمی بود که بخش قابل توجهی از ساختار هجومی خود را برای رساندن توپ به رونالدو طراحی می‌کرد. اکنون ژسوس می‌خواهد تیمی داشته باشد که بر اساس نیازهای مسابقه شکل بگیرد، نه جایگاه تاریخی یک بازیکن.

جواب پرتغال در کینهاگن

بهترین پاسخ از سوی ژسوس را نه در کنفرانس مطبوعاتی، بلکه بازیکنانش در زمین دادند. گونسالو راموس برای دومین بازی متوالی مهاجم اصلی پرتغال بود و این بار با یک گل و یک پاس گل، اعتماد مربی را پاسخ داد. ژائو کانسلو، ویتینیا و ژائو فلیکس نیز گل‌های دیگر پرتغال را به ثمر رساندند تا تیم ژسوس با نتیجه ۴ بر ۲ از سد دانمارک عبور کند. اهمیت این پیروزی فقط به ۴ گل محدود نمی‌شد. پرتغال در شرایطی به این نتیجه رسید که بحران رونالدو تمام فضای رسانه‌ای اطراف تیم را تحت تأثیر قرار داده بود. بازیکنان اما در زمین نشان دادند که می‌توانند فارغ از این حاشیه‌ها فوتبال مورد نظر سرمربی را اجرا کنند. ویتینیا پس از مسابقه از این دیدار به عنوان یکی از بهترین نمایش‌های پرتغال در شروع دوره ژسوس یاد کرد و گونسالو راموس نیز از شفاف‌تر شدن وظایف بازیکنان در سیستم جدید سخن گفت. این واکنش‌ها نشان می‌دهد مسأله فقط «جایگزینی رونالدو» نیست بلکه پرتغال در حال تجربه تغییر شکل فوتبال خود است.

راموس، نماد یک پرتغال تازه

گونسالو راموس شاید هرگز نتواند به میراث رونالدو نزدیک شود، اما ویژگی‌هایی دارد که با فوتبال مورد نظر ژسوس هماهنگ‌تر است. مهاجم میلان می‌تواند مدافعان را تحت فشار

ادای احترام هویلوند به رونالدو

راسموس هویلوند پس از شکست ۴ بر ۲ دانمارک مقابل پرتغال، درباره شادی گل خود توضیح داد: جشنی که به سبک معروف کریستیانو رونالدو انجام داد. مهاجم دانمارک گل دوم تیمش را به ثمر رساند و سپس شادی همیشگی ستاره پرتغالی را تکرار کرد. هویلوند پس از مسابقه گفت این حرکت صرفاً ادای احترام به بازیکنی بوده که از کودکی الگوی او محسوب می‌شود و هیچ جنبه بی‌احترامی نداشته است. این اقدام در شرایطی مود توجه قرار گرفت که رونالدو یک روز پیش از مسابقه اردوی پرتغال را ترک کرده بود و درباره آینده ملی او گمانه‌زنی‌هایی شکل گرفته است. هویلوند پیش از این نیز بارها از تأثیر رونالدو بر مسیر فوتبالی خود صحبت کرده و حتی علاقه‌اش به منچستریونایتد را تا حدی مرتبط با ستاره پرتغالی دانسته بود. هویلوند پس از مسابقه نیز واکنش عجیبی نسبت به ژسوس سرمربی پرتغال داشت و او را هل داد!

قرار دهد، در پرس شرکت کند، در عمق حرکت کند و با دوندگی بدون توپ فضای بیشتری برای هم‌تیمی‌هایش ایجاد کند. این همان چیزی است که ژسوس از یک مهاجم مرکزی می‌خواهد. رونالدو در ۴۱ سالگی همچنان توانایی تمام‌کنندگی و شم گلزنی بالایی دارد، اما نقش او بیش از گذشته به حضور در محوطه جریمه و دریافت خدمات از هم‌تیمی‌ها وابسته شده است. بنابراین اختلاف فعلی فقط درباره این نیست که چه کسی بازی کند، بحث بر سر این است که پرتغال چگونه باید بازی کند.

پایان رونالدو؟

هنوز هیچ‌کس نمی‌تواند با قطعیت بگوید خروج رونالدو از اردوی پرتغال به معنای پایان دوران ملی اوست. خود بازیکن چنین چیزی را اعلام نکرده و فدراسیون نیز پایان همکاری را مطرح نکرده است. اما اتفاقات اخیر یک واقعیت را آشکار کرده است: جایگاه رونالدو در تیم ملی دیگر مانند گذشته

غیرقابل بحث نیست. او همچنان رکورددار بازی و گل ملی در فوتبال مردان جهان است و بخشی جدایی‌ناپذیر از بزرگ‌ترین موفقیت‌های تاریخ فوتبال پرتغال محسوب می‌شود. اما ژسوس اکنون نشان داده که حاضر است تصمیمات فنی را مستقل از نام بازیکنان اتخاذ کند.

شاید مهم‌ترین تصویر این بحران، نه خروج رونالدو از اردوی پرتغال، بلکه جشن بازیکنان پرتغال در کینهاگن باشد؛ تیمی که بدون کاپیتان تاریخی خود ۴ گل زد و یکی از مهم‌ترین بازی‌های آغاز دوره ژسوس را با پیروزی پشت سر گذاشت.

رونالدو هنوز تمام نشده است؛ اما پرتغال، برای نخستین بار در سال‌های اخیر، به‌وضوح نشان داده که آماده فکر کردن به فوتبال پس از رونالدو است.

این اولین بار نیست

جنجال‌های بی پایان کریس

در طول بیش از دو دهه حضور در بالاترین سطح فوتبال، رونالدو بارها با تصمیم مربیان درباره جایگاهش، تعویض شدن یا نقش تاکتیکی‌اش کنار نیامده است. از منچستریونایتد و رئال مادرید تا یوونتوس و تیم ملی پرتغال، هرگاه احساس کرده جایگاهش با تصویری که از خودش دارد فاصله گرفته، واکنشش معمولاً به یکی از خبرهای اصلی فوتبال جهان تبدیل شده است.

فرگوسن: اولین نشانه‌های یک ستاره متفاوت

در سال‌های حضور رونالدو در منچستریونایتد، رابطه او با سرالکس فرگوسن در مجموع موفق و تعیین‌کننده بود اما حتی آن همکاری نیز خالی از تنش نبود.

در دسامبر ۲۰۰۸، رونالدو در جریان دیدار منچستریونایتد برابر ساندرلند ناگهان زمین را ترک کرد و به رختکن رفت. فرگوسن اعلام کرد بازیکن از ناحیه لگن ضربه خورده و نیاز به درمان داشته است، اما رفتار رونالدو بار دیگر نشان داد که او از همان سال‌های جوانی بازیکنی بود که واکنش‌هایش به تصمیمات فنی به‌سرعت خبرساز می‌شد.

چند ماه بعد، در دربی منچستر نیز تعویض رونالدو با واکنش آشکار او همراه شد. مهاجم پرتغالی که گل نخست یونایتد را به ثمر رسانده بود، پس از خروج از زمین روی نیمکت با عصبانیت سر تکان داد.

این‌ها شاید در مقایسه با اتفاقات سال‌های بعد جزئی به نظر برسند، اما یک الگو را شکل دادند: رونالدو می‌خواست نقش محوری خود را در تیم حفظ کند.

مورینیو: رابطه‌ای که در برنابئو ترک برداشت

در رئال مادرید، ماجرا جدی‌تر شد. رابطه رونالدو و ژوزه مورینیو در ابتدا بسیار نزدیک بود، اما در فصل پایانی همکاری‌شان به اختلاف کشیده شد. تنش‌های درون رختکن و تصمیم‌های مورینیو درباره ترکیب تیم، فاصله میان این دو را بیشتر کرد و در نهایت سرمربی پرتغالی در تابستان ۲۰۱۳ از مادرید رفت. مورینیو بعدها در اظهارنظری جنجالی گفت رونالدو تصور می‌کند همه چیز را می‌داند. دو سال بعد، این بار رافائل بنیتس با مسأله‌ای مشابه روبه‌رو شد. رونالدو آشکارا از کارلو آنچلوتی تمجید می‌کرد و حتی از بازگشت به همکاری با سرمربی ایتالیایی سخن گفت؛ موضوعی که در دوره کوتاه حضور بنیتس در مادرید، نشانه‌ای از تفاوت دیدگاه ستاره پرتغالی با سرمربی جدید تلقی شد.

این بار پایان بدون بازگشت

اگر نخستین جدایی رونالدو از منچستریونایتد با انتقال به رئال مادرید همراه شد، بازگشت او به اولدترافورد در سال ۲۰۲۱ پایان بسیار پر تنش‌تری داشت. در دوره رالف رانگنیک، رونالدو از تعویض شدن برابر برنتفورد ناراضی بود و واکنش او به تصمیم تاکتیکی سرمربی به یکی از تصاویر خبرساز آن فصل تبدیل شد. چند ماه بعد نیز شایعاتی درباره اختلاف میان رونالدو و هری مگوایر بر سر رهبری رختکن منتشر شد که رانگنیک آنها را رد کرد.

اما نقطه انفجار در دوره اریک تن‌هاخ رقم خورد. رونالدو در دیدار مقابل تاتهام از ورود به زمین به عنوان بازیکن تعویضی خودداری کرد، ورزشگاه را پیش از پایان مسابقه ترک کرد و چند هفته بعد، در مصاحبه‌ای جنجالی با پیرس مورگان، از مربی و مدیران باشگاه انتقاد کرد. نتیجه روشن بود: قرارداد رونالدو با یونایتد فسخ شد و دومین دوره حضور او در باشگاه به پایان رسید.

تیم ملی: همان داستان، با پیراهن پرتغال

رابطه رونالدو با مربیان تیم ملی نیز از این الگو جدا نبوده است. مهم‌ترین نمونه در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر رخ داد: زمانی که فرناندو سانتوس برای دیدار مرحله یک‌هشتم نهایی مقابل سوئیس، رونالدو را روی نیمکت نشاند و گونسالو راموس را در ترکیب اصلی قرار داد. پرتغال آن مسابقه را ۶ بر یک برد و راموس سه گل به ثمر رساند.

رونالدو در مرحله بعد برابر مراکش نیز از روی نیمکت وارد زمین شد، اما پرتغال با شکست یک بر صفر حذف شد. بعد از بازی‌ها، رونالدو به شدت از سانتوس انتقاد کرد. با این حال، پس از آن دوره، روبرتو مارتینس همچنان اعتماد قابل توجهی به رونالدو داشت و او دوباره به چهره اصلی خط حمله پرتغال تبدیل شد.

حمله تند پیرس مورگان به ژسوس

ماجرای خروج کریستیانو رونالدو از اردوی پرتغال خیلی زود پای یکی از نزدیک‌ترین حامیان رسانه‌ای او را نیز به میان کشید. پیرس مورگان، مجری و روزنامه‌نگار بریتانیایی که پس از مصاحبه جنجالی رونالدو در سال ۲۰۲۲ رابطه نزدیکی با این ستاره پیدا کرد، در شبکه اجتماعی X به‌شدت از ژوژ ژسوس انتقاد کرد.

مورگان در واکنش به نیمکت‌نشینی دوباره رونالدو و سپس خروج او از اردو، رفتار سرمربی پرتغال را زیر سؤال برد و تأکید کرد بازیکنی با چنین سابقه‌ای شایسته این برخورد نیست. او همچنین از تصمیم پرتغال برای واگذاری شماره ۷ رونالدو به رافائل لیاو در دیدار برابر دانمارک انتقاد کرد، تصمیمی که به جنجال موجود ابعاد تازه‌ای بخشید.

مسأله اصلی در

دیگر این نیست

که «کیمیش

کجا بازی

کند؟» بلکه

این است که

چه بازیکنانی

باید در کنار او

قرار بگیرند و آیا

حضور همزمان

او با گزینه‌های

جوان‌تر بهترین

تعداد را ایجاد

می‌کند یا نه

هنوز هیچ‌کس

نمی‌تواند با

قطعیت بگوید

خروج رونالدو

از اردوی پرتغال

به معنای

پایان دوران

ملی اوست.

خودبازیکن

چنین چیزی را

اعلام نکرده و

فدراسیون نیز

پایان همکاری

رامطرح نکرده

است

کاپیتان ۳۱ ساله آلمان همچنان یکی از مهره‌های اصلی بایرن مونیخ و تیم ملی است و کلوپ نیز صراحتاً اعلام کرده که او را بخشی از برنامه‌های خود می‌داند.

معادله‌ای با گزینه‌های فراوان

مشکل کلوپ اتفاقاً کمبود بازیکن نیست؛ برعکس، خط میانی آلمان بیش از هر بخش دیگری با ترافیک ستاره‌ها مواجه است. کیمیش، پاولوویچ، بیشوف، جمال موسیلا،

اردوگاه سرخ

گرا: از زندگی در تهران راضی ام

دانیل گرا، هافبک مجارستانی پرسپولیس در گفت‌وگویی با رسانه «Nemzeti Sport» درباره آخرین وضعیت مصدومیت خود گفت: چند هفته‌ای است که از ناحیه کف پا با مشکل مواجه شده‌ام. بعد از اینکه دوباره دویدن را شروع کردم، بایم واکنش مناسبی به فشار تمرین نداشتم. به همین دلیل دویدن را متوقف کردم و برای مشخص شدن دقیق وضعیت مصدومیت‌م، تحت بررسی‌های پزشکی از جمله MRI و تصویربرداری قرار گرفتم. الان وضعیت بهتری دارم. او درباره شرایط پرسپولیس گفت: تیم در دیدارهای تدارکاتی عملکرد خوبی داشته و شرایط مناسبی دارد. هدف ما در این فصل مشخص است و می‌خواهیم برای قهرمانی بجنگیم.

او در واکنش به شایعاتی که درباره جدایی‌اش از پرسپولیس مطرح شده گفت: در آن مقطع برنامه‌ای برای جدایی وجود نداشت. من هنوز یک سال از قراردادم باقی مانده و از زندگی در تهران و حضور در ایران راضی هستم. وی درباره بازگشت به ایران هم گفت: باآرامش به ایران برگشتم و در آن مقطع ترسی نداشتم. مردم ایران علاقه زیادی به فوتبال دارند و این موضوع را به خوبی می‌توان در فضای مسابقات پرسپولیس احساس کرد. گرا درباره تیم ملی مجارستان هم گفت: دوست دارم دوباره به تیم ملی مجارستان برگردم اما ابتدا باید کاملاً از بند مصدومیت رها شوم. باید دوباره در مسابقات حضور پیدا کنم و به شرایط مطلوب برگردم تا بتوانم شانس حضور در تیم ملی را داشته باشم.

کنعانی دوبازی را از دست داد؟

در شرایطی که تصویری شد مصدومیت کاپیتان‌های پرسپولیس جدی نیست اما در روزهای اخیر خبری از حضور علیپور و کنعانی در تمرینات نبوده و حالا گفته می‌شود کنعانی دو بازی بعدی تیمش را از دست خواهد داد. اخبار حاکی از آن است که روند آسیب‌دیدگی حسین کنعانی کمی بیشتر از حد انتظار طول کشیده و او احتمالاً دو مسابقه بعدی پرسپولیس در لیگ برتر در تاریخ ۱۷ و ۲۲مهر، به ترتیب برابر نفت آبادان و خیبر خرم‌آباد را از دست خواهد داد. کادر پزشکی پرسپولیس در تلاش برای رساندن حسین کنعانی به شرایط مسابقه است و احتمال دارد در دیدار مقابل مس شهرریابک، شاهد حضور دوباره او در ترکیب پرسپولیس باشیم.

تکذیب تمدید قراردادها

در روزهای اخیر اخباری درباره جدی شدن تمدید قرارداد با پیام نیازمند و حسنی کنعانی زاگان در رسانه‌ها بازتاب داده شده‌اما یکی از مسئولان ارشد باشگاه پرسپولیس در این خصوص به فارس گفته است: «هیچ عقل سلیمی و هیچ منطقی قبول نمی‌کند که در هفته ششم یا هفتم لیگ برای تمدید قرارداد بازیکنان مذاکره شود». ضمن اینکه برخی بازیکنان علاوه بر این فصل، برای فصل آینده هم با باشگاه قرارداد دارند. طبیعی است بازیکنانی که مورد نظر کادرفنی باشند و قراردادشان در پایان فصل به اتمام برسد، در زمان مناسب در اولویت مذاکره برای تمدید قرارداد قرار خواهند گرفت اما در شرایط فعلی برنامه‌ای برای این موضوع وجود ندارد. البته اگر کادرفنی روی بازیکنی اصرار داشته باشد اقدام خواهیم کرد.» این مقام مسئول با اشاره به فاصله زمانی باقی‌مانده تا پایان فصل گفت: «هنوز حتی به اواسط لیگ هم نرسیده‌ایم و تا آن زمان اتفاقات زیادی ممکن است رخ دهد. به همین دلیل منطقی نیست که در مقطع فعلی با برخی نام‌هایی که در فضای مجازی و بعضی رسانه‌ها مطرح شده، مذاکراتی برای تمدید قرارداد انجام شود.»

اولین پیروزی امیدها

روز گذشته امید پرسپولیس در چهارچوب هفته دوم لیگ برتر تهران میهمان سایه‌جامگان بود که موفق شد این بازی را با نتیجه یک‌برصفر به اتمام برساند تا اولین سه امتیاز فصل به حساب شاگردان بهادر عیدی واریز شود. علی رحمان نژاد کاپیتان پرسپولیس تک‌گل این بازی را به ثمر رساند.

برنامه بازی‌های پیش روی تیم‌های پرسپولیس به شرح زیر است:

نونهالان آسمان آبی
شنبه ۱۱مهر، ساعت ۱۵، ورزشگاه درفش‌ی فر
نوجوانان آریا سپاگو
یکشنبه ۱۲مهر، ساعت ۱۵
توضیح: باتوجه به حضور ۸ بازیکن تیم نوجوانان پرسپولیس در اردوی تیم ملی، احتمالاً بازی‌های تیم نوجوانان پرسپولیس یک تا دو هفته به تعویق خواهد افتاد.
جوانان ایرانمهر
دوشنبه ۱۳مهر، ساعت ۱۲:۳۰، ورزشگاه اتحاد باغستان امید..... شهباژ
سه شنبه ۱۴مهر، ساعت ۱۵، ورزشگاه درفش‌ی فر

اقدام جالب در ورزشگاه شهید کاظمی

باشگاه پرسپولیس در حرکتی جالب تصاویر مربوط به بازیکنان تیم فوتبال بانوان این باشگاه را در یکی از کریدورهای این ورزشگاه نصب کرد. ورزشگاه شهید کاظمی که اخیراً در حال بازسازی بوده و محل برگزاری مسابقات تیم فوتبال بانوان پرسپولیس به حساب می‌آید شاهد یک اتفاق ویژه بود و آن نصب تصاویر بازیکنان و عکس تیمی بانوان پرسپولیس با تابلوهای باکیفیت تکنرکی در کریدور این ورزشگاه بود. اتفاقی که بشدت مورد توجه اعضای این تیم قرار گرفت و باعث شد آنها با دیدن تصاویر خودشان به وجد بیایند.

چالش های کادرفنی شش روز مانده به بازی با صنعت نفت

مصدومیت‌ها ترکیب اصلی را بههم می‌ریزد؟

گزارش یک

محمد قراگزلو

خبرنگار

فقط شش روز تا دیدار پرسپولیس مقابل صنعت نفت آبادان باقی مانده که بعد از یک ماه تعطیلی برگزار خواهد شد و البته نخستین مسابقه از مقطع شش هفته‌ای دوم فصل سرخ‌ها خواهد بود.

برای این منظور از امروز و بعد از دومین بازی تدارکاتی در ایام تعطیلات که دیروز مقابل گل‌گهر برگزار شد، تمرین تیم پرسپولیس وارد فاز نهایی و جدی‌ترین مرحله خود برای برگردن این مسابقه رسمی خواهد شد. با وجود این تعطیلی طولانی مدت، وضعیت مصدومان و البته ملی‌پوشانی که مدتی دور از تمرین بوده‌اند ترتیب اصلی سرخ‌ها را احتمالاً دچار تغییراتی خواهد کرد.

ایرپوویی گزینه اصلی جانشینی کنعانی

یکی از مهم‌ترین غایبان پرسپولیس در تمرینات روزهای اخیر حسین کنعانی کاپیتان اول سرخ‌ها است. در شرایطی که به نظر می‌رسید مصدومیت او جزئی باشد یا حتی اصلاً مصدوم نباشد اما گفته شده بازی با نفت آبادان را از دست خواهد داد. کنعانی در حالی مصدوم شده که پرسپولیس در مرکز خط دفاع دانیال ابری را هم به دلیل مصدومیت ناشی از مسابقات فوتبال بازی‌های آسیایی در اختیار ندارد و زمان بازگشت او به تمرینات اعلام نشده است. با این حال از آنجایی که بهید است ابری به بازی جمعه برسد به احتمال زیاد حسین ایرپوویی در مرکز خط دفاع به ترکیب اصلی خواهد رسید. نکته اینجاست که خود ایرپوویی هم مدتی مصدوم بوده اما برگشته و به نظر می‌رسد تارتار برای اولین بار می‌تواند در مسابقه بعدی تیمش روی این مدافع حساب باز کند. با وجود این احتمال بازی کردن ایرپوویی کنار محمدمهدی زارع

وجود دارد. از سوی دیگر با توجه به در دسترس نبودن دو بازیکن مصدوم در این پست احتمالاً امیرحسین طاهری مدافع دیگری که این فصل به پرسپولیس آمده برای اولین بار به لیست بازی پرسپولیس خواهد رسید تا حداقل یک مدافع میانی روی نیمکت حضور داشته باشد.

شانس مساوی باکیج و لطیفی‌فر

یکی دیگر از مصدومان پرسپولیس در روزهای اخیر پویا پورعلی بوده که از وضعیت او هم خبر دقیقی اعلام نشده. این در حالی است که گفته می‌شد مصدومیت او جزئی است اما این بازیکن در تمرین روز پنجشنبه هم غایب بود و بالطبع این وضعیت در بازی دیروز مقابل گل‌گهر هم استمرار داشت. با این شرایط اگر پورعلی در تمرینات امروز و فردا به کار گروهی برگردد احتمال غیبتش مقابل صنعت نفت بالا خواهد رفت. حالا سؤال اینجاست که در غیاب این بازیکن، تارتار به کدام مهره‌اش درپست شش اعتماد خواهد کرد؟ پورعلی در شش بازی ابتدایی فصل بازیکن فیکس تارتار بوده و جزو نفرات محبوب کادرفنی به حساب می‌آید.

به نظر می‌رسد تارتار از حالا به جاشین احتمالی او هم فکر کرده است و برای این پست باکیج و لطیفی‌فر را اختیار دارد که ظاهراً شانس برابری دارند اما باکیج زودتر از لطیفی‌فری که در ناگویی حضور داشت به تمرینات برگشته و شاید این‌طور شانس بیشتری برای فیکس شدن پیدا کند.

دوباره انهام در دفاع چپ

پست دفاع چپ پرسپولیس در این فصل انهامات بسیاری داشته و غیر از اینکه باشگاه در جذب بازیکن مورد علاقه تارتار به نتیجه نرسید چالش‌های دیگری هم داشته است. مصدومیت ابوالفضل جلالی باعث شد تا مهدی تیکدوری در پست غیرتخصصی فیکش شود و البته نمایش‌های نسبتاً قابل قبولی هم داشت اما حالا سؤال اینجاست که با بازگشت جلالی از سومین مصدومیتی که نصیبش شده بود او به ترکیب اصلی باز

یکی از

مهم‌ترین

غایبان

پرسپولیس

در تمرینات

روزهای اخیر

حسین کنعانی

کاپیتان اول

سرخ‌ها است.

در شرایطی که

به نظر می‌رسید

مصدومیت او

جزئی باشد

یا حتی اصلاً

مصدوم نباشد

اما گفته شده

بازی با نفت

آبادان را از

دست خواهد

داد

نیازمند، کاپیتان پرسپولیس مقابل صنعت؟

برش

با توجه به تعداد مصدومان پرسپولیس در روزهای اخیر و گمانه‌زنی‌هایی که درباره احتمال حضورشان در بازی جمعه مطرح می‌شود شاید شاهد یک اتفاق ویژه در ترکیب سرخ‌ها باشیم. حسین کنعانی زادگان و علی علیپور دو کاپیتان اول و دوم سرخ‌ها جزو مصدومان این تیم به حساب می‌آیند و احتمال غیبت‌شان مقابل صنعت نفت وجود دارد. از سوی دیگر محمد عمری که کاپیتان سوم سرخ‌هاست تازه از بند مصدومیت رها شده و بعد است به ترکیب اصلی برسد. یاسین سلمانی که کاپیتان چهارم سرخ‌ها به حساب می‌آید، او هم شانس برای بازی کردن در ترکیب اصلی نخواهد داشت. بی‌این حساب اگر همه این نفرات در ترکیب اصلی نباشند پیام نیازمند با بازوبند کاپیتانی وارد میدان خواهد شد که می‌تواند برای او یک اتفاق ویژه و بزرگ در دومین فصل حضورش در این تیم باشد.

محبی

محبی مصدوم شده و دیدارمقابل صنعت نفت را از دست داده است اما مشخص شد این بازیکن مصدومیتی ندارد و در بازی بعدی در دسترس خواهد بود. با این شرایط احتمالاً باز هم محبی را در ترکیب اصلی به‌عنوان وینگر راست خواهیم دید مگر اینکه شرایط بدنی او به گونه‌ای باشد که تارتار تیمکت‌نشینش کند که البته بعید است. در این پست احتمالاً محمد عمری هم بعد از چند هفته دوری در بازی صنعت نفت به لیست باز خواهد گشت و چنانچه

خواهد گشت با همچنان به تیکدوری در پست غیرتخصصی اعتماد خواهد کرد؟ لازم به ذکر است که تارتار در این پست علیرضا همایی‌فر را هم در اختیار دارد اما اگر تیکدوری فیکس باشد و جلالی روی نیمکت بنشیند مثل بازی با ذوب‌آهن احتمالاً همایی‌فر از لیست مسابقه خط خواهد خورد.ژ.

محبی همچنان فیکس می‌ماند

در شرایطی که تصور می‌شد محمدمهدی

همان روزهای سخت و در اوج انتقادات از دنیا رفت و چه کسی می‌داند که همان انتقادات و فشاری که بخش عمده‌اش غیرفنی و غیرکارشناسی بود در مرگ ناگهانی او تأثیر نگذاشته باشد؟ هادی نوروزی مهاجم خوبی بود همان‌طور که غلامرضا رضایی فوتبالیست درخشانی بود، همان‌گونه که معمارازده جزو بهترین گلرهای ایران بود، همان‌طور که حسین بادامکی هافبکی تأثیرگذار به حساب می‌آمد و البته علیرضا محمد که می‌توانست در پست دفاع راست تیم ملی ماندگار شود اما بدشانسی موقعیتش را خراب کرد. هواداران جوان پرسپولیس معتقدند بازیکنان آن دوره در حد نام پرسپولیس نبودند در حالی که شرایط باشگاه و تیم در آن مقطع روی کیفیت کار بازیکنان تأثیر منفی گذاشت وگرچه تک‌تک این نفرات جزو بهترین‌های فوتبال ایران بودند و کیفیت کارشان در و تخته‌ها به هم جور شد تا با رسیدن به قهرمانی‌ها شرایط به‌گونه‌ای باشد که آنها هم متأثر از وضعیت باشگاه و جام‌هایی که به‌دست آمد، به چشم بیایند و همچنان در حد ستاره تعریف و تمجید شوند.

کج‌سلیقگی صورت می‌پذیرفت و به تیم ضربه می‌زد. در عین حال فضای رختکن و اتمسفر تیم توسط باشگاه و کارفنی کنترل و مدیریت نمی‌شد و البته فضای مسوموم و چنددستگی روی سکوها، همه و همه نتایج تیم را تحت تأثیر قرار می‌داد و اساساً در چنین فضایی حتی بازیکنانی که در تیم‌های قبلی خود ستاره و ملی‌پوش بودند در پرسپولیس دچار افت قاحش می‌شدند و زیر فشار انتقادات، فضای کاری تارک‌تری داشتند. امروز بسیاری از همین هواداران جوان معتقدند با شرع دوران برانکو و نسلی که توسط او رو آمدند قهرمانی‌ها و دوران درخشانی ساخته شد اما واقعیت این است که این گروه از بازیکنان با نسل قبل‌تر از خود تفاوت فنی چندانی نداشتند و فقط خوش شانس بودند که در آن مقطع در و تخته‌ها به هم جور شد تا با رسیدن به قهرمانی‌ها شرایط به‌گونه‌ای باشد که آنها هم متأثر از وضعیت باشگاه و جام‌هایی که به‌دست آمد، به چشم بیایند و همچنان در حد ستاره تعریف و تمجید شوند.

محبی دیگر به تیم ملی دعوت نمی‌شود؟

محمدمهدی محبی وینگر شماره ۱۰ پرسپولیس در هر دو بازی مقابل ازبکستان و روسیه فیکس بود اما در اتفاقی عجیب در دقیقه ۲۷ بازی با روسیه جای خود را به احسان حاج‌صفی داد و از مین بیرون رفت. بعد از این بازی گفته شد دلیل تعویض محبی مصدومیت بوده و حتی خبرگزاری‌ها نوشتند مصدومیت او جدی است بطوری که ممکن است دو سه هفته دور از میدان باشد اما بعد از بازگشت تیم ملی از روسیه مشخص شد این بازیکن اصلاً مصدوم نشده است! ظاهراً قلعه‌نویی از نمایش محبی در این مسابقه بشدت ناراضی بوده و به همین دلیل تعویضش کرده است اما برای اینکه این تعویض زود هنگام صورت بدی نداشته باشد خبر مصدومیت این بازیکن منتشر شده است. جالب اینکه محبی هم بعد از آن بازی گفته بود دچار گرفتگی عضلانی شده و به این خاطر خودش درخواست تعویض داده است!

نکته جالب اما اینجاست که محبی در تمرین روز پنجشنبه پرسپولیس حاضر بود و به نظر نمی‌رسید

دچار مصدومیت یا گرفتگی عضلانی شده و علت تعویض به احتمال زیاد همان نارضایتی کادرفنی و شخص امیر قلعه‌نویی از او بوده است.

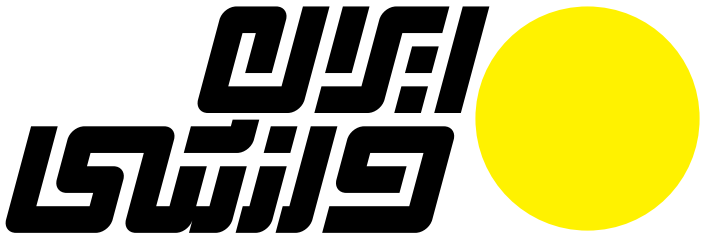
گفتنی است امیر قلعه‌نویی بعد از شکست مقابل روسیه که با نمایش ضعیف تیم ملی همراه بود، تأکید کرد با توجه به نمایش ضعیف برخی بازیکنان دیگر

آنها را دعوت نخواهد کرد که بعدی نیست محبی هم با نظر گرفتن تعویض زود هنگام و ناراضیانی قلعه‌نویی از او یکی از این بازیکنان باشد.

صنعت نفت محک خورده باشد و بازیکنان در شرایط مسابقه قرار بگیرند. این بار فیفادی ماه سپتامبر بسیار طولانی بود و بین دو مسابقه رسمی پرسپولیس (از دیدار با ذوب‌آهن تا مسابقه مقابل صنعت نفت) یک ماه فاصله افتاد تا کار تارتار سخت شود اما لغو سومین بازی تیم ملی در این فیفادی و متعاقب آن انجام سفر، تمرین و مسابقه‌ای دیگر برای ملی‌پوشان پرسپولیس به سود سرمربی سرخ‌ها شد. قرار بود تیم ملی بعد از ۲-بازی در ازبکستان و روسیه برای برگزاری سومین دیدار تدارکاتی‌اش راهی ترکیه شده و مقابل گینه بیسائو به میدان برود اما

هم بازی نرسید.

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
- تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۵۱۱۳۳
- فکس: ۰۲۱-۸۸۵۵۱۱۳۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۰۲۱-۸۸۵۵۱۱۳۳
- امور مشترکین: ۰۲۱-۸۸۷۴۸۸۵۰
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸-۱۵۸۷۵

ژاپن و استرالیا با چهره‌ای مطمئن به استقبال جام ملت‌ها می‌روند

جنگ قدرت‌های قاره‌کهن در صحرا

گزارش ویژه

محمد رضا رحیم‌پور

خبرنگار

هرچه به تقویم جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ در عربستان نزدیک‌تر می‌شویم، هاله‌ای از هیجان و در عین حال، سنگینی پیش‌بینی‌ها بر فضای فوتبال قاره سایه می‌افکند. رقابت‌هایی که قرار است بار دیگر قدرت‌های سنتی و نوظهور فوتبال آسیا را برابر یکدیگر قرار دهد، برای برخی تیم‌ها فرصتی جهت تثبیت سلطه و برای برخی دیگر، میدانی برای جبران تلخ ناگامی‌های گذشته خواهد بود. در این میان، با توجه به نوسانات اخیر در نتایج تیم ملی ایران، حالا پرسش‌های جدی درباره کیفیت فنی، انسجام دفاعی و فرسایش روانی بازیکنان ایرانی، به سؤال اصلی تحلیلگران تبدیل شده است.

نگاهی گذرا به عملکرد شش تیم اصلی یعنی ایران، ژاپن، استرالیا، قطر، امارات و عربستان نشان می‌دهد که مسیر رسیدن به جام ملت‌ها برای هیچ‌کدام یکسان نبوده است. تفاوت اصلی در فوتبال ملی، نه در تعداد جام‌های ویترونی، بلکه در «لحظه حال» نهفته است؛ آنچه امروز در زمین اتفاق می‌افتد، بسیار مهم‌تر از افتخارات سال‌های گذشته است.

در حالی که بسیاری از رقبای ما در جام ملت‌ها درگیر چالش‌های تغییر نسل هستند، ژاپن و استرالیا با استراتژی‌های مشخص و نتایج درخشان اخیر، خود را به عنوان دو قطب اصلی قدرت در آسیا معرفی کرده‌اند. ژاپن با تکیه بر سیستم بازی سرعتی و حضور بازیکنان در لیگ‌های سطح اول اروپا، نه تنها از نظر فنی، بلکه از نظر ساختار ذهنی نیز در بالاترین سطح قرار دارد. این تیم دیگر با نتایج کوچک نمی‌لرزد و برای قهرمانی، با خیالی آسوده به سمت عربستان حرکت می‌کند.

استرالیا نیز با حفظ ساختار فیزیکی و تداوم در بازی‌های سنگین، نشان داده که می‌تواند در هر شرایطی، از نظر بدنی و انضباط

تاکتیکی، حریفان را به چالش بکشد. این دو تیم، مشخص کرده‌اند که برای آنها، جام ملت‌ها صرفاً یک تورنمنت نیست، بلکه بستری برای اثبات برتری مطلق در قاره‌هاست. تفاوت اصلی ژاپن و استرالیا با ایران، در «ثبات ساختاری» است. در حالی که تیم‌های پیشرو بر اساس سیستم‌های پیش‌بینی‌پذیر و با سرمایه‌گذاری روی «آمادگی ذهنی» حرکت می‌کنند، فوتبال ایران همچنان درگیر چالش‌های مدیریت بحران و تصمیمات لحظه‌ای است. ایران برای عبور از این مرحله، نیازمند پاسخی روشن به این پرسش است: «آیا ما واقعاً برای رقابت با غول‌های آسیا آماده‌ایم یا صرفاً با نام و سابقه بزرگ‌مان در حال بازی می‌کنیم؟»

همچنین میراث مسابقات، عربستان سعودی، با بهره‌گیری از زیرساخت‌های مدرن و بازگشت و سرمایه‌گذاری روی جورجیوس دونیس که سال‌ها در لیگ این کشور فعالیت کرده و از وضعیت فوتبال سعودی‌ها آگاه است، اکنون تیم خود را در وضعیت مناسبی قرار داده و آماده حضور در رقابت‌هایی است که با بهره‌گیری از امتیاز میراثی، شگفتی خلق کند. حضور مربیانی با تجربه و سرمایه‌گذاری گسترده، باعث شده تا عربستان نه تنها به عنوان میزبان، بلکه به عنوان یک مدعی جدی برای رسیدن به مراحل نهایی شناخته شود.

در سوی دیگر، قطر با حفظ جادوی قهرمانی‌های گذشته و امارات با استخدام زلنکو دالیچ با تلاش برای خروج از سایه همسایگان، انگیزه‌های متفاوتی را دنبال می‌کنند. قطری خواهد نشان دهد که موفقیت‌های گذشته اتفاقی نبوده، در حالی که امارات در پی اثبات این است که می‌تواند در کنار قدرت‌های بزرگ، جایگاه خود را تثبیت کند.

اما در حالی که همسایگان در حال پیشرفت هستند، تیم ملی ایران با چالشی بنیادین روبرو است. پنج مسابقه متوالی بدون پیروزی، انتقادهای بی‌وقفه از خط دفاعی شکننده و کاهش شگمگیر اعتمادبه‌نفس تیمی، نشانه‌هایی هستند که نمی‌توان آنها را به عنوان «نوسان معمولی» کنار گذاشت. مسأله اصلی کادر فنی ایران، فراتر از تاکتیک

ژاپن: ماشین بی‌رحم سامورایی‌ها

اگر قرار باشد یک تیم را به عنوان بهترین تیم آسیا در چرخه مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶ معرفی کنیم، آن تیم بی‌تردید ژاپن است. سامورایی‌ها، با هدایت هاجیمه موریاسو، خیلی زودتر از همه رقبای قاره‌ای، جواز صعود خود را قطعی کردند اما آنچه فرم ژاپن را برای رقبا در جام ملت‌ها نگران‌کننده می‌کند، نه فقط نتایج مقدماتی، بلکه عملکرد این تیم در دیدارهای دوستانه و حتی در خود جام

جهانی است. سامورایی‌ها در بازی‌های تدارکاتی پیش از جام جهانی، برزیل را با نتیجه سه بر دو شکست داده و در ورزشگاه ومبلی، انگلیس را یک بر صفر مغلوب کردند؛ دو نتیجه که نشان می‌دهد این تیم دیگر فقط یک قدرت منطقه‌ای نیست، بلکه در سطح جهانی نیز حرف برای گفتن دارد. در خود جام جهانی ۲۰۲۶ نیز ژاپن درخشید و به‌عنوان نخستین تیم آسیایی در تاریخ این رقابت‌ها، در یک بازی چهار گل به ثمر رساند. با چنین کارنامه‌ای، ژاپن بی‌شک مدعی اصلی قهرمانی در جام ملت‌های عربستان خواهد بود.

است؛ مسأله، بازگرداندن «هویت پیروز» به مجموعه‌ای است که زمانی در مقدماتی جام جهانی، از نظر انسجام و نتیجه‌گیری، بی‌رقیب به نظر می‌رسید.

گروه C: فرصتی طلایی یا تله‌ای مهلک؟

فرعه ایران در گروه C شامل سوریه، قرقیزستان و چین، در نگاه نخست یک «فرصت طلایی» به نظر می‌رسد. اما این نگاه خوشبینانه می‌تواند به یک اشتباه استراتژیک منجر شود. عبور از این گروه، تضمینی برای رسیدن به جمع چهار تیم برتر آسیا نیست. ایران برای بازگشت به جمع مدعیان، باید از مرحله «صرفاً برنده شدن» به مرحله «برنده

شدن با کیفیت» عبور کند.

آیا «امیرقلعه‌نویی» می‌تواند معجزه کند؟ برای سرمربی تیم ملی، این یک «محک بقا» است. او می‌داند که اگر بخواهد در کادر فنی باقی بماند، تنها پیروزی و در نهایت قهرمانی با حداقل رسیدن به مراحل نهایی، تنها راه نجات اوست. فشار بر او نه تنها از سوی رسانه‌ها، بلکه از سوی انتظارات بالای خود بازیکنان است که در شرایط روانی بی‌ثباتی به سرمی برند.

در نهایت، باید این واقعیت را پذیرفت که در خاک عربستان، سابقه قهرمانی، نام‌های بزرگ و نتایج درخشان سال‌های

نگاهی به سابقه قهرمانی در جام ملت‌ها

برای فهم کامل تر اهمیت این رقابت‌ها، باید به سابقه هر یک از این شش تیم در جام ملت‌های آسیا نیز نگاهی انداخت. ژاپن، با چهار قهرمانی، پرافتخارترین تیم در میان این شش کشور به‌شمار می‌رود؛ افتخاری که این تیم را همواره در زمره مدعیان اصلی هر دوره از این رقابت‌ها قرار داده است. عربستان نیز با سه قهرمانی در دهه‌های گذشته، سابقه درخشانی در این رقابت‌ها دارد، هرچند آخرین قهرمانی این تیم به سال‌ها پیش بازمی‌گردد.

ایران نیز با سه قهرمانی، در کنار عربستان، در جایگاه دوم جدول افتخارات این شش تیم قرار دارد اما نکته تلخ این است که آخرین قهرمانی ایران در جام ملت‌های آسیا، به دهه‌های قبل بازمی‌گردد و تیم ملی کشورمان، در چندین دوره اخیر، علی‌رغم رسیدن به مراحل نیمه‌نهایی و فینال، نتوانسته این خشکسالی طولانی را پایان دهد. قطر، با وجود پیشینه کوتاه‌تر در سطح بالای فوتبال آسیا، با دو قهرمانی متوالی در دو دوره اخیر، به یکی از جدی‌ترین مدعیان این رقابت‌ها بدل شده و اکنون به‌دنبال سومین قهرمانی متوالی می‌گردد. استرالیا نیز با یک قهرمانی در کارنامه خود و امارات بدون سابقه قهرمانی در این رقابت‌ها، در میان این شش تیم، جایگاهی متفاوت دارند: هرچند فرم اخیر هر دو تیم نشان می‌دهد که آنها آماده‌اند تا این جایگاه تاریخی را به چالش بکشند.

گذشته، هیچ کدام به تنهایی جام را به تیمی نمی‌رسانند. در تپه‌های شنی عربستان، تنها «آمادگی فنی»، «انسجام تاکتیکی» و «توانایی حفظ تمرکز در لحظات حساس» تعیین‌کننده است. ایران اگر می‌خواهد بار دیگر در قامت یک مدعی واقعی ظاهر شود، نباید به نتایج گروه‌های آسان اکتفا کند. پاسخ به پرسش‌های امروز ایران، نه در آلبوم عکس‌های قدیمی، بلکه در عملکرد فنی و کیفیت بازی‌های پیش‌رو در زمین مسابقه نهفته است. زمان آن رسیده که ایران از «گذشته‌گرایی» به سمت «آینده‌نگری» حرکت کند، پیش از آنکه فرصت‌های طلایی فوتبال از دست برود.

استرالیا؛ صعودی که شبیه معجزه بود

داستان استرالیا در این چرخه، شاید جذاب‌ترین روایت میان شش تیم مورد بررسی باشد. آنچه برای استرالیا واقعاً امیدوارکننده است، نه خود صعود، که فرم این تیم پس از پایان جام جهانی است.

ساکرور در فینال اخیر در دیداری دوستانه مقابل برزیل قدرتمند، به تساوی یک بر یک دست یافت؛ دیداری که در آن نستوری ایران‌کنودا با یک ضربه ایستگاهی خیره‌کننده گلرئی کرد و استرالیا تا ثانیه‌های پایانی بازی، از قهرمان پنج‌دوره‌ای جهان پیش بود.

چنین نتیجه‌ای در برابر یکی از بزرگ‌ترین تیم‌های تاریخ فوتبال، نشان می‌دهد که استرالیا برای جام ملت‌های آسیا، به هیچ‌وجه حریفی دست‌کم‌گرفته‌نی نخواهد بود.

قطر: قهرمانی که از پلی‌آف آمد

قطر، به عنوان قهرمان دودوره اخیر جام ملت‌های آسیا، با هدایت یولن لوپتگی، سرمربی باتجربه اسپانیایی، به دنبال خلق شگفتی مجدد در رقابت‌هایی است که حالا با انگیزه و اعتماد به نفس بیشتری پا به آن می‌گذارند.

فرم قطر در جام جهانی به‌شدت ناامیدکننده بود؛ تساوی یک بر یک با سوئیس، شکست سنگین شش بر صفر مقابل کانادا و باخت سه بر یک به بوسنی، این تیم را از همان مرحله گروهی حذف کرد. قطر، برای دفاع از عنوان قهرمانی‌اش در جام ملت‌های عربستان، پیش از هر چیز باید مشکلات عمیق خط دفاعی خود را حل کند؛ مشکلاتی که در جام جهانی به‌روشنی خود را نشان دادند.

امارات؛ صعودی که به تلخی گرایید

امارات متحده عربی پس از ناگامی در صعود به جام جهانی، خودش را به سرعت جمع و جور کرد. این تیم در جام خلیج فارس ۲۰۲۶ فرمی قابل توجه از خود نشان داد و با پیروزی‌های پرگل مقابل یمن (چهار بر صفر) و بحرین (سه بر صفر)، به نیمه‌نهایی این رقابت‌ها رسید. امارات با هدایت زلاتکو دالیچ، سرمربی کروات و فردی که پیش از این کروات را تا فینال جام جهانی ۲۰۱۸ برده بود، می‌تواند در جام ملت‌های عربستان، یکی از تیم‌های غافلگیرکننده قاره باشد.

طارمی به تدریج می‌تواند در پست شماره ۸ بازی کند

نصرتی: مردم نمی‌دانند تکرار واژه «دستاورد» در فوتبال به چه معناست

محمد نصرتی، کاپیتان و مدافع اسبق تیم ملی فوتبال ایران، درباره شرایط تیم ملی اظهار داشت: «پس از جام جهانی، تیم ملی فرصت چندانی برای برگزاری اردو و انجام بازی‌های تدارکاتی نداشت و دیدار برابر ازبکستان نخستین مسابقه ایران در این مقطع بود. با وجود این، نحوه ارزیابی عملکرد تیم ملی و استفاده مکرر از واژه «دستاورد» باعث شد انتظارات و واکنش‌های عمومی نسبت به این تیم تغییر کنند. عملکرد تیم ملی نه ضعیف بود و نه فوق‌العاده؛ در واقع می‌توان نتایج ایران را عملکردی آبرومندانه توصیف کرد. نوع صحبت‌ها و بزرگنمایی برخی مسائل نیز باعث شد مردم با دقت بیشتری عملکرد تیم ملی را زیر نظر بگیرند. اگر تیم ملی به‌دقت به دلایل شرایط موجود امکان حضور در رقابت‌های اروپایی را ندارد و تیم ملی ایران یکی از حریفانی است که همواره برای روبرویی با این تیم آمادگی داشته است. به همین دلیل روس‌ها با تمام توان مقابل ایران قرار می‌گیرند و نباید تصور کنیم مسابقه آسانی برای ما داریم.»

مدافع اسبق تیم ملی کاپیتان اسبق تیم ملی در دیدار برابر این تیم نیز بیان داشت: «روسیه به دلیل شرایط موجود امکان حضور در رقابت‌های اروپایی را ندارد و تیم ملی ایران یکی از حریفانی است که همواره برای روبرویی با این تیم آمادگی داشته است. به همین دلیل روس‌ها با تمام توان مقابل ایران قرار می‌گیرند و نباید تصور کنیم مسابقه آسانی برای ما داریم.»

با اشاره به توانایی‌های فنی حریف افزود: «روسیه دروازه‌های بسیار خوبی دارد، خط دفاعی این تیم قدرتمند است و در انتقال از دفاع به حمله نیز سرعت بالایی دارد. تیم ملی ایران نیز در چنین شرایطی از همین ویژگی روس‌ها ضربه خورد و باید در دیدار بعدی برای کنترل این مسأله تدابیر مناسبی در نظر گرفته شود.»

وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود به عملکرد دنیس درگاهی پرداخت و تصریح کرد: «درگاهی انتظارات را برآورده نکرد و عملاً تأثیر چندانی در جریان بازی نداشت. البته او به‌تازگی به تیم ملی اضافه شده و باید فرصت بیشتری برای ارزیابی شرایطش در نظر گرفت، اما اگر این روند ادامه پیدا کند، لازم است درباره حضور او در اردوهای آینده بازنگری شود.»

نصرتی همچنین درباره گزینه‌های احتمالی برای تیم ملی برای اردوهای بعدی گفت: «علی علیپور و بازیکنان تیم ملی امید می‌توانند در فهرست نفرات دعوت‌شده قرار بگیرند و حضور آنها فرصت مناسبی برای ارزیابی توانایی‌هایشان خواهد بود. از سوی دیگر، بازگشت سردار آزمون نیز می‌تواند به شرایط خط حمله تیم ملی کمک کند و قدرت هجومی ایران را افزایش دهد.»

کاپیتان اسبق تیم ملی در ادامه پیشنهاد

جوانگرایی زمانبر است و تبعات دارد

قاسمپور: تیم ملی شانس زیادی در جام ملت‌ها ندارد

ابراهیم قاسمپور، پیشکسوت فوتبال ایران، درباره شرایط فنی تیم ملی و وضعیت این تیم در آستانه رقابت‌های پیش‌رو اظهار داشت: «اگر بخواهیم بر اساس داشته‌های فعلی تیم ملی قضاوت کنیم، شرایط چندان امیدوارکننده نیست. مشکلاتی که در گلرئی داریم و ضعف‌هایی که در خط دفاعی دیده می‌شود، نشان می‌دهد ایران در هر دو بخش هجومی و دفاعی با چالش‌های جدی مواجه است. البته فوتبال قابل پیش‌بینی نیست و ممکن است اتفاقی رقم بخورد که به سود ما تمام شود، اما نباید چنین نتیجه‌ای را به حساب برنامه‌ریزی و عملکرد مطلوب فنی بگذاریم.»

وی با اشاره به تفاوت عملکرد تیم ملی ایران با برخی رقبای گفت: «اگر بخواهیم صرفاً شرایط فنی را ملاک قرار دهیم، روی کاغذ شانس زیادی نداریم. استرالیا را ببینید که مقابل برزیل تا دقایق پایانی رقابت نزدیکی داشت و در نهایت با نتیجه ۳ بر ۲ شکست خورد، اما ما برابر روسیه در بیشتر دقایق بازی تحت فشار بودیم و حریف نتوانست مسابقه را در اختیار داشت. دیدار با ازبکستان نیز شرایط مشابهی داشت و این مسائل نشان می‌دهد باید مشکلات تیم ملی را جدی‌تر از گذشته بررسی کنیم.»

قاسمپور در ادامه به موضوع تغییر نسل در تیم ملی پرداخت و تصریح کرد: «جوانگرایی فرایندی زمان‌بر است و طبیعتاً تبعاتی دارد که باید آنها را پذیرفت. نزدیک به سه سال است که

مقاروتی درباره پست بازی مهدی طارمی مطرح کرد و گفت: «به اعتقاد من، طارمی به تدریج می‌تواند در پست شماره ۸ به میدان برود، چرا که علاقه زیادی به عقب آمدن، توپگیری و درگیر شدن با مدافعان حریف دارد. او دیگر صرفاً یک مهاجم نوک نیست و قابلیت‌های فنی مناسبی در حفظ توپ، توپگیری و گرفتن خطا از حریف دارد.»

وی ادامه داد: «استفاده از طارمی در پست شماره ۸ حتی می‌تواند به افزایش طول دوران حضور او در تیم ملی کمک کند. اگر یک مهاجم شماره ۹ توانمند در اختیار داشته باشیم، می‌توان سردار آزمون را در پست شماره ۱۰ و مهدی طارمی را در پست شماره ۸ به کار گرفت. این موضوعی است که امیر قلعه‌نویی و کادر فنی می‌توانند از نظر تاکتیکی آن را بررسی کنند.»

در مجموع، صحبت‌های نصرتی بر یک مسأله مهم تأکید دارد: تیم ملی در مقطع فعلی علاوه بر نتیجه‌گیری، به ارزیابی دقیق‌تر نیروهای جوان و آزمون راهکارهای تاکتیکی تازه نیاز دارد. استفاده از بازی‌های دوستانه برای شناختن نفرات جدید و ایجاد تنوع در ترکیب می‌تواند بخشی از چالش‌های پیش‌رو در فنی را کاهش دهد؛ موضوعی که مسابقه رقابت‌های مهم آینده، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

نصرتی همچنین درباره پست بازی مهدی طارمی مطرح کرد و گفت: «به اعتقاد من، طارمی به تدریج می‌تواند در پست شماره ۸ به میدان برود، چرا که علاقه زیادی به عقب آمدن، توپگیری و درگیر شدن با مدافعان حریف دارد. او دیگر صرفاً یک مهاجم نوک نیست و قابلیت‌های فنی مناسبی در حفظ توپ، توپگیری و گرفتن خطا از حریف دارد.»

وی ادامه داد: «استفاده از طارمی در پست شماره ۸ حتی می‌تواند به افزایش طول دوران حضور او در تیم ملی کمک کند. اگر یک مهاجم شماره ۹ توانمند در اختیار داشته باشیم، می‌توان سردار آزمون را در پست شماره ۱۰ و مهدی طارمی را در پست شماره ۸ به کار گرفت. این موضوعی است که امیر قلعه‌نویی و کادر فنی می‌توانند از نظر تاکتیکی آن را بررسی کنند.»

در مجموع، صحبت‌های نصرتی بر یک مسأله مهم تأکید دارد: تیم ملی در مقطع فعلی علاوه بر نتیجه‌گیری، به ارزیابی دقیق‌تر نیروهای جوان و آزمون راهکارهای تاکتیکی تازه نیاز دارد. استفاده از بازی‌های دوستانه برای شناختن نفرات جدید و ایجاد تنوع در ترکیب می‌تواند بخشی از چالش‌های پیش‌رو در فنی را کاهش دهد؛ موضوعی که مسابقه رقابت‌های مهم آینده، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

